

MOTIVATION AND ATTITUDES TOWARDS LEARNING ENGLISH: A STUDY OF VOCATIONAL ACCOUNTING STUDENTS AT NAKHON PATHOM VOCATIONAL COLLEGE

Wasan Aryubken¹, Naphatcha Klinmuang¹ and Janjira Kongsakorn¹

¹ Nakhon Pathom Vocational College, Thailand; ph.d.ton@hotmail.com

ARTICLE HISTORY

Received: 19 September 2025

Revised: 3 October 2025

Published: 16 October 2025

ABSTRACT

English instruction in vocational colleges should address learners' needs for practical workplace communication. This descriptive study explored the attitudes of 54 first-year Higher Vocational Certificate students majoring in Accounting at Nakhon Pathom Vocational College toward learning English grammar. The participants were divided into three classes: 1/1 (12 females), 1/2 (3 males and 23 females), and 1/3 (1 male and 15 females). All were enrolled in English for Occupations (Course Code: 30000-1201) during the first semester of the 2024 academic year. Data were collected using a 13-item questionnaire adapted from Mirazna and Hikmah (2019), assessing students' perceptions of grammar importance, its relevance to education and career, and their attitudes toward grammar learning. Descriptive statistics (mean and standard deviation) were used for data analysis. Results indicated that students generally held positive attitudes toward grammar learning, with mean scores above 3.00 for 9 out of 13 items. The highest-rated statement was "It is necessary to improve my grammatical skills" ($\bar{X} = 4.28$), followed by "Learning grammar is important for studying English" ($\bar{X} = 4.18$). Across intended career paths, all groups agreed that grammar contributes significantly to professional advancement, particularly among those interested in translation careers. In conclusion, grammar remains a vital element of second language learning and is closely related to academic and career success. English instructors should design activities that integrate grammar with communicative and career-oriented tasks to enhance learners' motivation and long-term language proficiency.

Keywords: Motivation in English Learning, Attitudes toward English, Higher Vocational Students, Accounting Major

CITATION INFORMATION: Aryubken, W., Klinmuang, N., & Kongsakorn, J. (2025). Motivation and Attitudes towards Learning English: A Study of Vocational Accounting Students at Nakhon Pathom Vocational College. *Procedia of Multidisciplinary Research*, 3(10), 107

แรงจูงใจและทัศนคติต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม

วสันต์ อายุบเคน¹, นภัชชา กลิ่นเมือง¹ และ จันจิรา คงสาคร¹

1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม; ph.d.ton@hotmail.com

บทคัดย่อ

การเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับวิทยาลัยอาชีวศึกษาคควรมุ่งตอบสนองความต้องการด้านทักษะการทำงานจริงของผู้เรียน งานวิจัยเชิงพรรณนาคครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจทัศนคติของนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 1 สาขาการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม จำนวน 54 คน ที่มีต่อการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ นักศึกษาถูกแบ่งเป็น 3 ห้องเรียน ได้แก่ 1/1 (หญิง 12 คน) 1/2 (ชาย 3 คน หญิง 23 คน) และ 1/3 (ชาย 1 คน หญิง 15 คน) โดยทุกคนลงทะเบียนเรียนวิชาภาษาอังกฤษสำหรับงานอาชีพ รหัส 30000-1201 ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถาม 13 ข้อ ซึ่งดัดแปลงจาก Mirazna and Hikmah (2019) เพื่อประเมินความสำคัญของไวยากรณ์ ความเกี่ยวข้องกับการศึกษาและอาชีพ ตลอดจนความรู้สึกต่อการเรียนไวยากรณ์ วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนา (ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน) ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามีทัศนคติเชิงบวกต่อการเรียนไวยากรณ์ โดย 9 จาก 13 ข้อ มีค่าเฉลี่ยสูงกว่า 3.00 ข้อความที่ได้รับค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ “จำเป็นต้องเพิ่มทักษะทางไวยากรณ์” ($\bar{X} = 4.28$) รองลงมาคือ “การเรียนไวยากรณ์มีความสำคัญต่อการเรียนภาษาอังกฤษ” ($\bar{X} = 4.18$) เมื่อจำแนกตามสายอาชีพที่ต้องการ พบว่า นักศึกษาทุกกลุ่มอาชีพเห็นพ้องว่าไวยากรณ์มีบทบาทสำคัญต่อความก้าวหน้าในอาชีพ โดยกลุ่มที่สนใจงานแปลภาษาให้คะแนนสูงเป็นพิเศษสรุปได้ว่า ไวยากรณ์ยังคงถูกมองเป็นองค์ประกอบหลักของการเรียนรู้ภาษาที่สองและมีความเกี่ยวข้องโดยตรงกับความสำเร็จทางวิชาชีพ ผู้สอนจึงควรออกแบบกิจกรรมการสอนที่ผสมผสานไวยากรณ์กับภารกิจสื่อสารภายในบริบทวิชาชีพ เพื่อเสริมสร้างแรงจูงใจและพัฒนาความสามารถทางภาษาในระยะยาว

คำสำคัญ: แรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ, ทัศนคติต่อภาษาอังกฤษ, นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สาขาการบัญชี

ข้อมูลการอ้างอิง: วสันต์ อายุบเคน, นภัชชา กลิ่นเมือง และ จันจิรา คงสาคร. (2568). แรงจูงใจและทัศนคติต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม.

Procedia of Multidisciplinary Research, 3(10), 107

บทนำ

แนวทางการจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศในปัจจุบันได้เปลี่ยนจากการเน้นไวยากรณ์มาเป็นการเน้นการสื่อสาร ซึ่งเป็นผลมาจากความต้องการในยุคโลกาภิวัตน์ที่ให้ความสำคัญกับทักษะการสื่อสารมากกว่าทักษะการวิเคราะห์โครงสร้างทางไวยากรณ์ (Salmanova, 2025) แม้ว่าไวยากรณ์เพียงอย่างเดียวอาจไม่เพียงพอที่จะทำให้ผู้เรียนภาษาอังกฤษสามารถใช้ภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพในการสื่อสารในชีวิตจริง แต่ก็ไม่ได้หมายความว่าไวยากรณ์จะหมดความสำคัญหรือถูกตัดออกจากกระบวนการเรียนการสอนภาษาโดยสิ้นเชิงนักวิชาการบางท่าน เช่น Nguyen and Pham (2022) ได้เสนอว่า ไวยากรณ์สามารถบูรณาการเข้าไปในกระบวนการจัดการเรียนรู้ภาษาได้ แม้ว่าจุดเน้นจะอยู่ที่ความหมายหรือเนื้อหาก็ตาม ด้วยเหตุนี้ ไวยากรณ์จึงยังคงมีบทบาทสำคัญในการเรียนรู้ภาษาที่สองของผู้เรียนภาษาอังกฤษ ไม่ว่าจะสอนในลักษณะตรงไปตรงมาหรือแฝงอยู่ในเนื้อหาการเรียนรู้อีกก็ตาม การสอนไวยากรณ์อาจได้รับอิทธิพลจากความเชื่อหรือทัศนคติของครูผู้สอนที่มีต่อองค์ประกอบนี้ของภาษา งานวิจัยจำนวนมากได้ดำเนินการขึ้นเพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับความเชื่อของครูในการสอนไวยากรณ์ในชั้นเรียนภาษาอังกฤษ Pitikompuangpetch and Suwanarak (2021) พบผลลัพธ์ที่หลากหลายเกี่ยวกับความเชื่อของครูต่อความสำคัญของไวยากรณ์ในบริบทของการสอนภาษาแบบสื่อสาร โดยครูผู้เข้าร่วมวิจัยจำนวนมากเห็นว่าไม่จำเป็นต้องมีการสอนไวยากรณ์อย่างเป็นทางการ ขณะเดียวกันก็มีผู้เข้าร่วมบางส่วนที่เชื่อว่าการสอนไวยากรณ์อย่างชัดเจนมีประโยชน์ต่อผู้เรียนนักวิชาการท่านอื่น เช่น Kumari et al. (2025) ซึ่งให้เห็นว่า การสอนไวยากรณ์จะมีประสิทธิภาพมากขึ้นเมื่อบูรณาการเข้ากับการสอนทักษะภาษาอื่นๆ มากกว่าการสอนแยกเป็นรายวิชาโดยลำพัง แม้ว่าจะมีงานวิจัยจำนวนมากที่มุ่งเน้นไปที่ความเชื่อของครูต่อการสอนไวยากรณ์แต่ทัศนคติของผู้เรียนต่อไวยากรณ์ในการเรียนรู้ภาษาที่สองกลับถูกละเลย งานวิจัยบางชิ้นที่ศึกษาทัศนคติของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาเกี่ยวกับไวยากรณ์พบว่าไวยากรณ์ยังคงถูกมองว่าเป็นองค์ประกอบสำคัญในการเรียนภาษาที่สอง (Jean & Simard, 2011; Sevik et al., 2018; Mirazna & Hikmah, 2019) อย่างไรก็ตาม ยังไม่มีงานวิจัยใดที่เน้นศึกษาเฉพาะเจาะจงเกี่ยวกับทัศนคติของนักศึกษาในระดับวิทยาลัยอาชีวศึกษาต่อการเรียนรู้ไวยากรณ์ดังนั้น การศึกษาครั้งนี้จึงมุ่งหวังที่จะเปิดเผยแง่มุมดังกล่าว เพื่อเติมเต็มช่องว่างในงานวิจัยที่ผ่านมาการศึกษาสายอาชีพได้รับความสนใจอย่างมากในประเทศไทยตลอดระยะเวลาหลายปีที่ผ่านมา โดยรัฐบาลไทยได้ให้การสนับสนุนอย่างต่อเนื่องนับตั้งแต่มีการจัดตั้งการศึกษาแนวอาชีวศึกษาทั้งนี้มีความคาดหวังว่าการศึกษาระดับอุดมศึกษาสายอาชีพจะสามารถผลิตกำลังคนที่มีพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงานและภาคอุตสาหกรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ กล่าวคือ บัณฑิตจากวิทยาลัยอาชีวศึกษาเป็นผู้ที่มีความพร้อมในการทำงาน เนื่องจากมีทักษะและสมรรถนะในสาขาที่ตนเองศึกษาอย่างเหมาะสม ดังนั้นการจัดการเรียนรู้ในระดับอาชีวศึกษาคควรมีความสอดคล้องกับความต้องการของภาคอุตสาหกรรมและตลาดแรงงาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งรายวิชาภาษาอังกฤษในระดับวิทยาลัยอาชีวศึกษานั้น ควรมีลักษณะที่เน้นการนำไปใช้ได้จริงมากกว่าการสอนในเชิงทฤษฎี ขณะที่การสอนไวยากรณ์มักมีลักษณะที่เป็นเชิงวิเคราะห์และเน้นทฤษฎีเป็นหลัก การศึกษาครั้งนี้จึงมีความสนใจที่จะศึกษาทัศนคติของนักศึกษาระดับอาชีวศึกษาที่มีต่อการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ โดยใช้สถิติเชิงพรรณนาในการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อสำรวจความเป็นไปได้ของความสัมพันธ์ระหว่างความใฝ่ฝันในสายอาชีพของนักศึกษากับทัศนคติของพวกเขาที่มีต่อการเรียนไวยากรณ์

การทบทวนวรรณกรรม

แนวคิดที่ว่าไวยากรณ์ไม่ควรถูกแยกออกจากการเรียนภาษาเป็นแนวคิดที่มีมานานในแนวทางการสอนภาษาตามแนวสื่อสาร โดยแนวคิดนี้สนับสนุนให้มีการบูรณาการไวยากรณ์เข้าไปในกิจกรรมการเรียนการสอน (Ahmad & Saeed, 2023) ไวยากรณ์ในฐานะองค์ประกอบของการสอนภาษามักถูกวิพากษ์วิจารณ์ เนื่องจากกระบวนการเรียนรู้และการสอนมักมีลักษณะเป็นเชิงวิเคราะห์ ซึ่งอาจไม่ได้นำไปสู่การบรรลุเป้าหมายของการเรียนภาษาที่สอง (L2) อย่างแท้จริง กล่าวคือ ความสามารถในการใช้ภาษาในการสื่อสารในชีวิตจริง (Shirav, 2022) ในชั้นเรียนไวยากรณ์แบบดั้งเดิมนักเรียนมักถูกขอให้แต่งประโยคตามรูปแบบไวยากรณ์ที่ได้รับการสอน ซึ่งทำให้ภาษาถูกมองว่าเป็นชุดของสูตรที่

สามารถนำมาใช้ได้โดยตรง Ellis (2020) ให้ข้อสังเกตว่า วิธีการลักษณะนี้ไม่เพียงพอที่จะทำให้นักเรียนสามารถใช้ภาษาที่สองนอกห้องเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ การสื่อสารในชีวิตจริงยังต้องอาศัยความเข้าใจในด้านปริบทการใช้ภาษา (pragmatics) โครงสร้างของการสื่อสาร (discourse) และบริบททางสังคมวัฒนธรรมของชุมชนเจ้าของภาษาอีกด้วย เพื่อให้การเรียนรู้ภาษาที่สอง (L2) ประสบความสำเร็จ ทั้งผู้เรียนและครูผู้สอนควรมีเป้าหมายร่วมกัน ซึ่งเป้าหมายดังกล่าวจะได้รับอิทธิพลบางส่วนจากความเชื่อและทัศนคติที่มีต่อการเรียนรู้ภาษาที่สองนั่นเอง Kumari et al. (2025) ให้นิยามของ "ความเชื่อ" ว่าเป็น "ถ้อยคำหรือข้อความที่ครูใช้เพื่อแสดงแนวคิด ความคิด และความรู้อันของตนเอง ซึ่งสะท้อนผ่านการประเมินในลักษณะที่ว่า 'ควรทำอะไร' 'ควรเป็นอย่างไร' หรือ 'สิ่งใดดีกว่า'" ขณะที่ Sodik and Wijaya (2017) ให้นิยามของ "ทัศนคติ" ว่าเป็นระบบของพฤติกรรมที่มีความเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ เนื่องจากทัศนคติมีจุดเริ่มต้นมาจากความเชื่อ และทั้งสองสิ่งมีความเชื่อมโยงกันอย่างใกล้ชิด จึงเป็นเรื่องยากที่จะแยกออกจากกันอย่างชัดเจนในการศึกษานี้ คำว่า "ทัศนคติ" จะถูกใช้เพื่ออ้างถึงทั้งความเชื่อและทัศนคติไปพร้อมกัน

เป็นเรื่องที่พบได้ไม่ยากที่ทัศนคติของครูและนักเรียนที่มีต่อการสอนไวยากรณ์อาจแตกต่างกัน งานวิจัยบางชิ้น Mikhail (2020) พบว่า นักเรียนมักมีความชื่นชอบหรือให้ความสำคัญกับการเรียนไวยากรณ์มากกว่า ในขณะที่ครูผู้สอนกลับมีแนวโน้มที่จะให้ความสำคัญกับไวยากรณ์น้อยกว่าอย่างเห็นได้ชัด กล่าวคือ ครูจำนวนไม่น้อยมักหลีกเลี่ยงการเน้นการสอนไวยากรณ์มากเกินไปในชั้นเรียนภาษาที่สอง นักวิชาการหลายท่าน Yousaf et al. (2017) พบว่า ครูมีแนวโน้มที่จะนิยมการสอนภาษาแบบสื่อสารมากกว่า โดยเน้นการบูรณาการการสอนไวยากรณ์เข้าไปในชั้นเรียนในลักษณะที่สนับสนุนการใช้ภาษาจริงในบริบทการสื่อสารในทางกลับกัน Mirazna and Hikmah (2019) พบว่า นักเรียนระดับอาชีวศึกษามักรู้สึกสนุกกับการเรียนไวยากรณ์ และมองว่าไวยากรณ์มีความจำเป็นในการเรียนรู้ภาษาที่สอง ผลการวิจัยข้อนี้สอดคล้องกับการศึกษาของ Jean and Simard (2011) ที่ศึกษาทัศนคติของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ซึ่งพบว่า นักเรียนตระหนักถึงความสำคัญของไวยากรณ์ แต่ในขณะที่เดียวกันก็รู้สึกวุ่นวายต่อสิ่งที่น่าเรียนรู้นอกเหนือจากการเรียนรู้ นอกจากนี้ งานวิจัยอีกชิ้นที่ศึกษาเกี่ยวกับนักเรียนระดับอาชีวศึกษายังชี้ให้เห็นว่า นักเรียนมองว่าไวยากรณ์เป็นแกนกลางของการเรียนรู้ภาษาที่สอง (Rao, 2022)

เป็นที่น่าสนใจว่าแรงจูงใจถือเป็นปัจจัยสำคัญที่กำหนดความพยายามและความสำเร็จของผู้เรียนภาษา งานวิจัยในกรอบ Self-Determination Theory (SDT) ของ Deci and Ryan (2000) อธิบายว่า แรงจูงใจแบ่งได้เป็นแรงจูงใจภายในและแรงจูงใจภายนอก ซึ่งส่งผลโดยตรงต่อการเรียนรู้ภาษาที่สอง ผู้เรียนที่มีแรงจูงใจภายในมักจะเรียนด้วยความสนใจและความเพลิดเพลิน ส่วน Expectancy-Value Theory Eccles and Wigfield (2020) เสริมว่า แรงจูงใจของผู้เรียนเกิดจาก "ความคาดหวังในความสำเร็จ" และ "คุณค่าที่มองเห็นในวิชาเรียน" ทั้งสองทฤษฎีนี้สามารถอธิบายได้ว่าเหตุใดนักศึกษาอาชีวศึกษาจึงยังคงให้ความสำคัญกับการเรียนไวยากรณ์ อีกทั้งอิทธิพลของทัศนคติของผู้เรียนภาษามีความเกี่ยวข้องอย่างใกล้ชิดกับแรงจูงใจในการเรียนภาษา Gardner (2004) ได้พัฒนา Attitude/Motivation Test Battery (AMTB) เพื่อวัดทัศนคติและแรงจูงใจของผู้เรียนภาษาอังกฤษ และงานของ Al-Hoorie and MacIntyre (2020) ยังได้อธิบายขยายความว่า ทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษามีบทบาทต่อความสามารถในการเรียนรู้และความเพียรพยายามในระยะยาว

งานวิจัยที่ผ่านมาเกี่ยวกับทัศนคติในการเรียนไวยากรณ์ของผู้เรียนภาษาที่สอง (L2) มักมุ่งเน้นไปที่นักเรียนระดับอาชีวศึกษาหรือไม่ก็นักศึกษาระดับมหาวิทยาลัยโดยทั่วไป ดังนั้น การศึกษารุ่นนี้จึงให้ความสำคัญกับการศึกษาทัศนคติของนักศึกษาระดับวิทยาลัยอาชีวศึกษา (ซึ่งถือเป็นระดับอุดมศึกษา) ที่มีต่อการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษในบริบทของชั้นเรียนกระบวนการเรียนรู้ภาษาที่สองในบริบทของวิทยาลัยอาชีวศึกษาที่เปิดสอนหลักสูตรภาษาอังกฤษเชิงภาษาศาสตร์ อาจมีลักษณะแตกต่างจากบริบททั่วไป โดยแม้ว่าหลายรายวิชาในหลักสูตรสายอาชีพนี้จะมีการบูรณาการเนื้อหาไวยากรณ์เข้าไปในกระบวนการเรียนการสอน แต่ก็ยังมีรายวิชาที่สอนไวยากรณ์โดยตรงและแยกออกเป็นรายวิชาอย่างชัดเจน นอกจากนี้ ยังมีการจัดรายวิชาไวยากรณ์ถึงสี่รายวิชาที่นักศึกษาจะต้องเรียนในแต่ละภาคการศึกษาที่แตกต่างกันซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Wang and Zhou (2022) พบว่า นักศึกษาสายอาชีพมีแนวโน้มที่

จะเรียนไวยากรณ์ด้วยความเป็นอิสระมากขึ้นหากเชื่อมโยงกับทักษะการทำงานจริง ขณะที่ Chen (2023) แสดงให้เห็นว่าการสอนแบบ form-focused instruction ในกลุ่มผู้เรียนสายอาชีพสามารถปรับทัศนคติของนักศึกษาได้อย่างมีนัยสำคัญ นอกจากนี้ งานวิจัยของ Tan and Low (2023) ในประเทศสิงคโปร์ยังตอกย้ำว่า ความสามารถด้านไวยากรณ์มีความสัมพันธ์กับความพร้อมในการทำงานและการสื่อสารในเชิงอาชีพ

ในระดับวิทยาลัยอาชีวศึกษา ความต้องการให้ผู้เรียนมีทักษะที่สามารถนำไปใช้ได้จริงนั้นมีอยู่ในระดับสูง กล่าวคือ การศึกษาสายอาชีพมีหน้าที่เตรียมผู้เรียนให้พร้อมสำหรับการทำงานหรือการประกอบธุรกิจนอกจากนี้ข้อบังคับของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาฯ ยังได้เน้นย้ำว่าการศึกษายาชีพมีเป้าหมายเพื่อผลิตบุคลากรให้ตอบสนองต่อความต้องการของภาคอุตสาหกรรมและตลาดแรงงานดังนั้น จึงเป็นสิ่งจำเป็นที่ต้องมีความสอดคล้องกันระหว่างความต้องการของภาคแรงงานและทักษะที่ได้รับการฝึกฝนในระบบการศึกษาสายอาชีพซึ่งรวมถึงวิชาภาษาอังกฤษที่ควรได้รับการจัดการเรียนการสอนในลักษณะที่เน้นการใช้งานจริง มากกว่าการสอนในเชิงทฤษฎีหรือวิเคราะห์ อย่างไรก็ตาม การสอนไวยากรณ์มักเน้นการวิเคราะห์สูตรทางภาษาซึ่งมีลักษณะเป็นเชิงทฤษฎีและเชิงวิเคราะห์เป็นหลักในอีกด้านหนึ่ง ไวยากรณ์กลับเป็นองค์ประกอบที่ได้รับการยอมรับว่ามีความสำคัญในตำแหน่งงานที่ต้องใช้การสื่อสารโดยตรงกับลูกค้า เช่น งานด้านการท่องเที่ยว หรืองานในศูนย์บริการลูกค้า (Rao, 2022) นอกจากนี้ ยังมีตำแหน่งงานอื่นๆ ที่จำเป็นต้องใช้ทักษะไวยากรณ์ในระดับสูง เช่น งานแปลภาษา การค้าระหว่างประเทศและงานด้านกฎหมาย

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ใช้ระเบียบวิธีเชิงปริมาณแบบพรรณนา (descriptive quantitative approach) ผู้เข้าร่วมการวิจัยครั้งนี้เป็นนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 1 สาขาการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม รวมทั้งสิ้น 54 คน แบ่งเป็น 3 ห้องเรียน ได้แก่ ห้อง 1/1 จำนวน 12 คน (ผู้หญิงทั้งหมด), ห้อง 1/2 จำนวน 26 คน (ชาย 3 คน หญิง 23 คน) และห้อง 1/3 จำนวน 16 คน (ชาย 1 คน หญิง 15 คน) นักศึกษาทุกคนเป็นนักเรียนสัญชาติไทย และได้ลงทะเบียนเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับงานอาชีพ รหัส 30000-1201 ซึ่งเป็นวิชาบังคับในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 การเก็บรวบรวมข้อมูลดำเนินการผ่านแบบสอบถาม ซึ่งประกอบด้วย ข้อความจำนวน 13 ข้อที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ แบบสอบถามนี้ดัดแปลงมาจากแบบสอบถามของ Mirazna and Hikmah (2019) โดยปรับให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัยในครั้งนี้ ซึ่งมุ่งศึกษาความเกี่ยวข้องของการเรียนไวยากรณ์กับความไฝ่ฝันในสายอาชีพของนักศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับสายอาชีพที่นักศึกษาต้องการในอนาคตถูกรวบรวมผ่านแบบสอบถามด้วยเช่นกัน ข้อความทั้ง 13 ข้อ ในแบบสอบถามมีวัตถุประสงค์เพื่อระบุทัศนคติของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนไวยากรณ์ในบริบทของการศึกษาสายอาชีพ ผู้เข้าร่วมถูกขอให้แสดงระดับความเห็นด้วยต่อข้อความในแบบสอบถาม โดยใช้มาตรวัดแบบไลเคิร์ต 5 ระดับ (Likert scale) ซึ่งระดับ 1 แสดงถึง “ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง” และระดับ 5 แสดงถึง “เห็นด้วยอย่างยิ่ง” เมื่อเสร็จสิ้นการเก็บข้อมูลแล้ว ได้มีการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนา โดยใช้โปรแกรม SPSS เวอร์ชัน 26

ผลการวิจัย

ในส่วนนี้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม ซึ่งจัดทำขึ้นเพื่อสำรวจทัศนคติของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สาขาการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม ที่มีต่อการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ แบบสอบถามประกอบด้วยข้อความจำนวน 13 ข้อ ซึ่งครอบคลุมหัวข้อที่หลากหลาย เช่น ความสำคัญของไวยากรณ์ในการเรียนภาษา ความเกี่ยวข้องของไวยากรณ์กับอาชีพในอนาคต ความรู้สึกที่มีต่อการเรียนไวยากรณ์ และระดับความเข้าใจหรือความยากง่ายของเนื้อหาดังกล่าว โดยผู้ตอบแสดงความเห็นในระดับมาตราประมาณค่าแบบไลเคิร์ต (Likert Scale) 5 ระดับ

การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติเชิงพรรณนาเพื่อรายงานค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) สำหรับแต่ละข้อความซึ่งช่วยสะท้อนระดับความคิดเห็นของนักศึกษาในแต่ละด้านอย่างเป็นระบบโดยมุ่งศึกษาทั้งในภาพรวมและการวิเคราะห์เจาะจงบางข้อความที่เกี่ยวข้องกับเป้าหมายทางวิชาชีพของผู้เรียน

ผลที่ได้จะช่วยตอบคำถามวิจัยที่ว่า นักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษามีทัศนคติเช่นไรต่อการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษทั้งในฐานะเครื่องมือเพื่อการเรียนรู้ภาษาที่สองและในฐานะองค์ประกอบสำคัญของความสำเร็จในสายอาชีพในอนาคต ข้อมูลเหล่านี้จะเป็นแนวทางในการพัฒนากระบวนการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้สอดคล้องกับความคาดหวังแรงจูงใจ และเป้าหมายของผู้เรียนอย่างมีประสิทธิภาพ

ตารางที่ 1 สถิติเชิงพรรณนาของทัศนคตินักศึกษาที่มีต่อการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ

ลำดับ	ข้อความ	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
1	ข้าพเจ้าคิดว่าการเรียนไวยากรณ์มีความสำคัญในบริบทของการเรียนภาษาอังกฤษ	4.18	0.87
2	ข้าพเจ้าคิดว่าการเรียนไวยากรณ์ช่วยให้สามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น	4.00	0.88
3	ข้าพเจ้าคิดว่าการเรียนไวยากรณ์ช่วยให้สามารถประเมินความสามารถของตนเองในการเรียนภาษาอังกฤษ	3.88	0.79
4	ข้าพเจ้าคิดว่าการเรียนไวยากรณ์ช่วยให้ประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ	3.78	0.78
5	ข้าพเจ้าคิดว่าจำเป็นต้องเพิ่มทักษะทางไวยากรณ์ของตนเอง	4.28	0.96
6	ข้าพเจ้ารู้สึกว่าการเรียนไวยากรณ์มีความเกี่ยวข้องกับนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษา	4.00	0.96
7	ข้าพเจ้าคิดว่าการเรียนไวยากรณ์มีความสำคัญต่อความไฝ่ฝันในสายอาชีพของข้าพเจ้า	3.95	0.90
8	ข้าพเจ้าชอบเรียนไวยากรณ์	3.28	1.06
9	ข้าพเจ้าคิดว่าการเรียนไวยากรณ์เป็นเรื่องง่าย	2.65	1.05
10	ข้าพเจ้าคิดว่าการเรียนไวยากรณ์เป็นเรื่องสนุก	2.90	1.03
11	ข้าพเจ้ารู้สึกว่าการเรียนไวยากรณ์เป็นเรื่องยาก	3.75	0.95
12	ข้าพเจ้ารู้สึกว่าการเรียนไวยากรณ์น่าเบื่อมาก	2.98	0.97
13	ข้าพเจ้าสามารถเรียนบทเรียนไวยากรณ์ในห้องเรียนได้อย่างง่ายดาย	2.93	0.89

สามารถสรุปได้ว่านักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม มีทัศนคติที่ค่อนข้างดีต่อการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะในด้านที่เกี่ยวข้องกับความจำเป็นของไวยากรณ์ในการเรียนและการใช้ภาษาอังกฤษในบริบทวิชาชีพ ข้อความที่นักศึกษาแสดงความเห็นด้วยมากที่สุด ได้แก่ ข้อ 5 ที่มีค่าเฉลี่ย 4.28 ซึ่งสะท้อนถึงการตระหนักรู้ในตนเองเกี่ยวกับความต้องการพัฒนาทักษะไวยากรณ์ นอกจากนี้ ข้อ 1 และ ข้อ 2 ก็ได้รับการประเมินอยู่ในระดับสูง แสดงให้เห็นว่านักศึกษามองว่าไวยากรณ์มีบทบาทสำคัญทั้งในด้านการศึกษาและการสื่อสารอย่างชัดเจนในทางกลับกัน นักศึกษาให้คะแนนต่ำกับข้อความที่เกี่ยวข้องกับความสนุก ความง่าย และความเบื่อหน่าย เช่น ข้อ 9, 10 และ 12 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยต่ำกว่า 3.00 แสดงให้เห็นว่า ผู้เรียนไม่ได้รู้สึกว่าการเรียนไวยากรณ์เป็น

เรื่องง่ายหรือสนุก แต่กลับมองว่าเป็นภารกิจที่ต้องใช้ความพยายามอย่างมาก โดยเฉพาะข้อ 11 ซึ่งกล่าวถึงความยากของไวยากรณ์ มีค่าเฉลี่ยถึง 3.75 ซึ่งถือว่าอยู่ในระดับสูง

จากข้อมูลนี้สามารถตีความได้ว่า แม้นักศึกษาจะมองเห็นความสำคัญของไวยากรณ์ในภาพรวม แต่ลักษณะของเนื้อหาการเรียนรู้อย่างคงทำให้ยาก และอาจส่งผลต่อแรงจูงใจของผู้เรียน ดังนั้น การออกแบบการเรียนการสอนควรเน้นความสมดุลระหว่างการพัฒนาทักษะไวยากรณ์ กับการสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ที่น่าสนใจ เช่น การใช้กิจกรรมสื่อสาร บทบาทสมมติ เกมภาษา หรือสื่อดิจิทัล เพื่อลดความรู้สึกเบื่อหน่ายและเพิ่มความเข้าใจในบริบทการใช้ไวยากรณ์ในสถานการณ์จริง เพื่อให้เข้าใจทัศนคติของนักศึกษาระดับวิทยาลัยอาชีวศึกษาที่มีต่อความเกี่ยวข้องของการเรียนไวยากรณ์กับความไฝฝืนในสายอาชีพของตนเองได้ลึกซึ้งยิ่งขึ้น จำเป็นต้องพิจารณาข้อความที่ 6 และข้อความที่ 7 ในแบบสอบถามอย่างละเอียดมากขึ้น โดยข้อความที่ 6 กล่าวถึงทัศนคติของนักศึกษาเกี่ยวกับความเกี่ยวข้องของการเรียนไวยากรณ์กับบริบทของนักศึกษาในระดับอาชีวศึกษา ส่วนข้อความที่ 7 กล่าวถึงความสำคัญของการเรียนไวยากรณ์ต่อความฝืนในสายอาชีพของตน ทั้งสองข้อความนี้มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับค่อนข้างสูง โดยข้อความที่ 6 มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.00 และข้อความที่ 7 มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.95 ผลลัพธ์นี้สะท้อนว่านักศึกษาไม่ได้มองว่าไวยากรณ์เป็นเพียงส่วนหนึ่งของความสำเร็จในการเรียนรู้ภาษาที่สองเท่านั้น แต่ยังเห็นว่ามีเกี่ยวข้องกับการประกอบอาชีพในอนาคตของตนเองด้วยเมื่อจัดกลุ่มข้อมูลค่าเฉลี่ยของข้อความที่ 6 และ 7 ตามสายอาชีพที่นักศึกษาต้องการในอนาคต ซึ่งได้มาจากแบบสอบถาม พบว่านักศึกษาส่วนใหญ่มีระดับความเห็นด้วยต่อข้อความทั้งสองอยู่ในระดับสูง (มากกว่า 3.00 ทุกกลุ่ม) ไม่ว่าจะเป็นกลุ่มที่ต้องการทำงานด้านบัญชี ด้านการบริการ ด้านแปลภาษา หรืองานธุรการทั่วไป ข้อมูลเชิงพรรณานี้จะถูกนำเสนอเพิ่มเติมในตารางที่ 2 ซึ่งแสดงให้เห็นความสอดคล้องของทัศนคติเกี่ยวกับความเกี่ยวข้องของไวยากรณ์กับอาชีพในอนาคตของนักศึกษาแต่ละกลุ่ม

ตารางที่ 2 สถิติเชิงพรรณนาของทัศนคตินักศึกษาตามสายอาชีพที่ต้องการ

ลำดับ	สายอาชีพที่ต้องการ	จำนวนผู้ตอบ (N)	ข้อความที่ 6 (ค่าเฉลี่ย)	ข้อความที่ 6 (ส่วนเบี่ยงเบน)	ข้อความที่ 7 (ค่าเฉลี่ย)	ข้อความที่ 7 (ส่วนเบี่ยงเบน)
1	การพาณิชย์	2	4.50	0.71	3.50	0.71
2	การศึกษา	3	4.33	0.58	3.67	0.58
3	การแปลภาษา	9	4.22	0.83	4.11	0.93
4	งานราชการและ นโยบาย	4	4.50	0.58	4.50	0.58
5	สื่อสารมวลชนและ ประชาสัมพันธ์	12	3.50	1.17	3.67	1.07
6	การท่องเที่ยวและการ บริการ	10	4.00	0.94	4.10	0.88

มีระดับความเห็นด้วยต่อข้อความที่ 6 และข้อความที่ 7 อยู่ในระดับค่อนข้างสูง โดยเฉพาะนักศึกษาที่เลือกอาชีพในกลุ่มงานราชการและนโยบาย (ข้อความที่ 7 = 4.50) และการแปลภาษา (ข้อความที่ 7 = 4.11) ซึ่งมองว่าไวยากรณ์มีบทบาทสำคัญต่อเส้นทางอาชีพของตนทั้งสิ้น แม้ว่าการแปลภาษาจะเป็นสาขาที่ควรให้ความสำคัญกับไวยากรณ์เป็นอย่างมาก แต่ผลลัพธ์กลับแสดงให้เห็นค่าเฉลี่ยของข้อความที่ 6 ต่ำกว่ากลุ่มอื่นเล็กน้อย ซึ่งอาจสะท้อนถึงระดับความคิดเห็นที่หลากหลายภายในกลุ่มนั้น หรือเป็นผลจากความแตกต่างทางประสบการณ์ของผู้ตอบแบบสอบถามในขณะเดียวกัน กลุ่มสื่อสารมวลชนและประชาสัมพันธ์มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดในข้อความที่ 6 (3.50) ซึ่งอาจแสดงถึงความลังเลหรือการไม่มองว่าไวยากรณ์เป็นแกนกลางของการทำงานในสายอาชีพนั้น อย่างไรก็ตาม ค่าเฉลี่ยในทุกกลุ่มอาชีพยังคง

สูงกว่า 3.00 ทั้งหมด แสดงให้เห็นถึงแนวโน้มเชิงบวกของนักศึกษาต่อความสำคัญของไวยากรณ์ในการประกอบอาชีพ ในอนาคตข้อมูลนี้จึงสามารถใช้เป็นแนวทางสำคัญในการวางแผนการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับอาชีวศึกษา โดยเฉพาะการเน้นเนื้อหาด้านไวยากรณ์ในรูปแบบที่เชื่อมโยงกับอาชีพที่นักศึกษาสนใจ เพื่อเพิ่มแรงจูงใจและความสอดคล้องกับเป้าหมายในอนาคตของผู้เรียน

สรุปผลการวิจัย

จากผลการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้สามารถสรุปได้ว่า นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สาขาการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม มีทัศนคติเชิงบวกต่อการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษอย่างมีนัยสำคัญ โดยเฉพาะในแง่ของความสำคัญของไวยากรณ์ต่อความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง (L2) ตลอดจนการนำไปใช้ในบริบทวิชาชีพและอาชีพในอนาคต นักศึกษาส่วนใหญ่เห็นว่าไวยากรณ์เป็นพื้นฐานสำคัญที่ส่งเสริมทักษะทางภาษาทั้งในด้านการสื่อสาร การอ่านจับใจความ การเขียนเอกสาร และความถูกต้องทางภาษาทัศนคติเหล่านี้สอดคล้องกับผลการศึกษา เช่น Jean and Simard (2011), Mirazna and Hikmah (2019) และ Sevik et al. (2018) ที่พบว่า ผู้เรียนในระดับมัธยมศึกษาและอาชีวศึกษาต่างมองว่า ไวยากรณ์เป็นองค์ประกอบที่ขาดไม่ได้ในการเรียนรู้ภาษา แม้ว่าในบางกรณีจะพบความรู้สึกเชิงลบต่อความยากหรือความน่าเบื่อของไวยากรณ์ แต่ผลการศึกษานี้กลับแสดงให้เห็นว่านักศึกษาชาวไทยในระดับ ปวส. ไม่ได้มองว่าไวยากรณ์เป็นเรื่องน่าเบื่ออย่างยิ่ง อีกทั้งยังแสดงความตั้งใจที่จะพัฒนาทักษะไวยากรณ์ของตนเองเพิ่มเติม โดยข้อความที่ว่า “ข้าพเจ้าคิดว่าจำเป็นต้องเพิ่มทักษะทางไวยากรณ์ของตนเอง” มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดในแบบสอบถาม

เมื่อพิจารณาทัศนคติเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างไวยากรณ์กับอาชีพ พบว่า นักศึกษาในทุกกลุ่มสายอาชีพ ไม่ว่าจะเป็นการพาณิชย์ การศึกษา การแปลภาษา งานราชการ สื่อสารมวลชน หรือการท่องเที่ยว ต่างมีระดับความเห็นด้วยในข้อความที่กล่าวว่าไวยากรณ์มีความสำคัญต่อการประกอบอาชีพในอนาคตค่าเฉลี่ยในทุกกลุ่มอยู่ในระดับสูงกว่า 3.00 แสดงให้เห็นว่า ไวยากรณ์ไม่ได้ถูกจำกัดอยู่เฉพาะในสายงานวิชาการหรือการแปลภาษาเท่านั้นแต่ยังถูกมองว่าเป็นเครื่องมือพื้นฐานสำหรับการสื่อสารในหลากหลายบริบทวิชาชีพ โดยเฉพาะในงานที่เกี่ยวข้องกับการบริการ การสื่อสารระหว่างบุคคล และงานที่ต้องใช้ภาษาอย่างเป็นทางการผลการวิจัยในครั้งนี้จึงชี้ให้เห็นว่าไวยากรณ์ยังคงมีบทบาทที่ชัดเจนและเป็นที่ยอมรับในระบบการศึกษาสายอาชีพ แม้ในยุคที่การสอนภาษาเน้นความสามารถในการสื่อสารเป็นหลักทัศนคติเชิงบวกของนักศึกษาเป็นสิ่งที่ควรค่าแก่การส่งเสริมผ่านการออกแบบกระบวนการเรียนรู้ที่มีความยืดหยุ่น น่าสนใจ และเชื่อมโยงกับบริบทของอาชีพจริงมากขึ้น เช่น การใช้สถานการณ์จำลองในสายอาชีพการฝึกเขียนอีเมลธุรกิจหรือการใช้สื่อออนไลน์ที่มีการใช้ภาษาอย่างมีรูปแบบ อย่างไรก็ตาม ข้อจำกัดของการวิจัยครั้งนี้คือขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ยังมีจำนวนจำกัด การวิเคราะห์ทางสถิติในระดับความสัมพันธ์เชิงลึกจึงอาจยังไม่สามารถสรุปอย่างทั่วไปได้ การศึกษาวิจัยในอนาคตควรพิจารณาเพิ่มจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามให้ครอบคลุมมากขึ้น และอาจใช้วิธีวิจัยเชิงคุณภาพร่วมด้วย เช่น การสัมภาษณ์เชิงลึกหรือการสนทนากลุ่ม เพื่อให้เข้าใจความคิด ทัศนคติ และประสบการณ์ของนักศึกษาได้รอบด้านยิ่งขึ้น

ยิ่งไปกว่านั้นนักศึกษาระดับอาชีวศึกษามีทัศนคติเชิงบวกต่อการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ โดยส่วนใหญ่เห็นว่าไวยากรณ์เป็นองค์ประกอบสำคัญของการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่สอง (L2) และมีความเกี่ยวข้องกับทั้งการเรียนในสถาบันและการทำงานในอนาคต ผลดังกล่าวสอดคล้องกับงานวิจัยของ Mirazna and Hikmah (2019) ที่ชี้ว่า นักเรียนระดับอาชีวศึกษาและมัธยมศึกษาให้ความสำคัญต่อไวยากรณ์ เนื่องจากมองว่าเป็นรากฐานที่ทำให้สามารถพัฒนาทักษะภาษาอื่นๆ ได้อย่างมั่นคง อย่างไรก็ตาม ผลลัพธ์ของการศึกษานี้แตกต่างจาก Jean และ Simard (2011) ซึ่งพบว่านักเรียนมัธยมศึกษาแม้จะยอมรับถึงความสำคัญของไวยากรณ์ แต่กลับมองว่าการเรียนไวยากรณ์ไม่น่าสนใจและค่อนข้างน่าเบื่อ ความแตกต่างนี้อาจอธิบายได้ว่า นักศึกษาอาชีวศึกษามีแรงจูงใจที่เชื่อมโยงโดยตรงกับอาชีพใน

อนาคต (Nguyen & Pham, 2022; Chen, 2023) และมองว่าไวยากรณ์เป็นทักษะที่สามารถนำไปใช้จริงได้ใน สถานการณ์การทำงาน

แม้ว่างานวิจัยครั้งนี้จะให้ข้อมูลที่มีคุณค่าต่อความเข้าใจทัศนคติของนักศึกษาอาชีวศึกษาต่อการเรียนไวยากรณ์ ภาษาอังกฤษ แต่ก็ยังมีข้อจำกัดบางประการที่ควรพิจารณา

ประการแรก กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดมาจากนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาแห่งเดียว และจำกัดอยู่ในสาขาการบัญชี ทำให้ ผลการวิจัยอาจไม่สามารถอ้างอิงไปยังนักศึกษาอาชีวศึกษาในสาขาอื่นหรือสถาบันอื่นได้อย่างครอบคลุม (Tan & Low, 2023)

ประการที่สอง การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณที่เก็บข้อมูลผ่านแบบสอบถามเท่านั้น ซึ่งแม้จะสามารถสะท้อน ภาพรวมของทัศนคติได้ แต่ก็ไม่สามารถอธิบายถึงเหตุผลเชิงลึกที่อยู่เบื้องหลังทัศนคติของนักศึกษาได้อย่างละเอียด ดังนั้น การวิจัยในอนาคตควรใช้วิธีการเชิงคุณภาพ เช่น การสัมภาษณ์เชิงลึกหรือการสนทนากลุ่ม (focus group) เพื่อให้เข้าใจความคิด แรงจูงใจ และประสบการณ์ของนักศึกษาได้ชัดเจนยิ่งขึ้น

ท้ายที่สุดนี้ ผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่า เมื่อผู้เรียนมีทัศนคติเชิงบวกต่อการเรียนไวยากรณ์แล้ว สิ่งที่คุณครูควรดำเนินการ ต่อไป คือ การสร้างสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการมีส่วนร่วม การลดความรู้สึกกลัวหรือความยากที่เกี่ยวข้อง กับไวยากรณ์ และการพัฒนาแนวทางการสอนที่ผสมผสานระหว่างทฤษฎีกับการปฏิบัติจริง เพื่อให้ให้นักศึกษาสามารถนำ ไวยากรณ์ไปใช้อย่างมั่นใจทั้งในบริบทของการเรียนและการทำงานในอนาคต

เอกสารอ้างอิง

- Ahmad, N., & Saeed, M. (2023). Impact of grammar-focused instruction on language proficiency of vocational learners. *TESOL Quarterly*, 57(1), 102-119.
- Al-Hoorie, A. H., & MacIntyre, P. D. (2020). *Contemporary language motivation theory: 60 years of research and practice*. Multilingual Matters.
- Chen, Y. (2023). Form-focused instruction and vocational learners: A longitudinal attitude study. *English Language Teaching Journal*, 77(2), 210-223.
- Deci, E. L., & Ryan, R. M. (2000). Self-determination theory and the facilitation of intrinsic motivation, social development, and well-being. *American Psychologist*, 55(1), 68-78.
- Eccles, J. S., & Wigfield, A. (2020). From expectancy-value theory to situated expectancy-value theory: A developmental, social cognitive, and sociocultural perspective on motivation. *Contemporary Educational Psychology*, 61, 101859.
- Ellis, R. (2020). Teacher preparation for task-based language teaching. In *Using tasks in second language teaching practice in diverse contexts* (pp. 99-122). Springer.
- Gardner, R. C. (2004). *Attitude/Motivation Test Battery: Technical report*. University of Western Ontario.
- Jean, G., & Simard, D. (2011). Grammar teaching and learning in L2: Necessary, but boring. *The Canadian Modern Language Review*, 67(2), 235-258.
- Jean, G., & Simard, D. (2011). Grammar teaching and learning in L2: Necessary, but boring?. *Foreign Language Annals*, 44(3), 467-492.
- Kumari, G., Kumbhakar, M. M., & Kumar, N. (2025). Importance of grammar teaching to enhance English language competence of ESL learners. *International Journal of Cultural Studies and Social Science*, 20(2), 25-40.

- Mikhail, A. K. (2020). *Students' and teachers' beliefs and preferences for grammar instruction in adult ESL classrooms*. Master's thesis, The Ohio State University
- Mirazna, M. N., & Hikmah, N. (2019). Students' perceptions toward grammar in English classroom. *Project: Professional Journal of English Education*, 2(5), 682-686.
- Nguyen, H., & Pham, T. (2022). Integrating task-based grammar instruction in vocational English classrooms. *TESL-EJ*, 26(1), 1-20.
- Pitikornpuangpetch, C., & Suwanarak, K. (2021). Teachers' beliefs and teaching practices about communicative language teaching (CLT) in a Thai EFL context. *LEARN Journal: Language Education and Acquisition Research Network*, 14(2), 1-27.
- Rao, P. S. (2022). Importance of grammar in English language teaching: A review of modern approaches. *Journal of English Language and Literature Studies*, 12(4), 14-27.
- Salmanova, S. (2025). Communicative approach in foreign language teaching: Advantages and limitations. *EuroGlobal Journal of Linguistics and Language Education*, 2(1), 79-88.
- Sevik, M., Yalcin, A., & Bostancioglu, F. (2018). Vocational school students' beliefs about foreign language learning. *Süleyman Demirel Üniversitesi Burdur Eğitim Fakültesi Dergisi*, 46, 325-343.
- Sodik, F., & Wijaya, M. S. (2017). Implementing scientific approach of 2013 curriculum at KTSP-based school for teaching present continuous tense. *English Education: Jurnal Tadris Bahasa Inggris*, 10(1), 16-28.
- Shirav, A. (2022). The effects of deductive and inductive grammar instruction on second language learners. *Journal of Language Teaching and Research*, 13(3), 567-575.
- Tan, Y. H., & Low, E. L. (2023). English grammar in vocational education: A study of needs and outcomes in Singapore. *Asian Journal of English Language Studies*, 11(1), 55-75.
- Wang, L., & Zhou, X. (2022). Grammar learning autonomy among technical and vocational students. *System*, 108, 102863.
- Yousaf, M., Umar, H., & Habib, A. (2017). Communicative Language Teaching (CLT), Role of Grammar and Teachers' Beliefs. *Journal of Research in Social Sciences*, 5(1), 116-123.

Data Availability Statement: The raw data supporting the conclusions of this article will be made available by the authors, without undue reservation.

Conflicts of Interest: The authors declare that the research was conducted in the absence of any commercial or financial relationships that could be construed as a potential conflict of interest.

Publisher's Note: All claims expressed in this article are solely those of the authors and do not necessarily represent those of their affiliated organizations, or those of the publisher, the editors and the reviewers. Any product that may be evaluated in this article, or claim that may be made by its manufacturer, is not guaranteed or endorsed by the publisher.

Copyright: © 2025 by the authors. This is a fully open-access article distributed under the terms of the Attribution-NonCommercial-NoDerivatives 4.0 International (CC BY-NC-ND 4.0).